



Parašė A. Šečkuvienė

„Drąsinkite vienas kitą tol, kol nepraėjo ši diena“ (Šventasis Raštas, Laiškas žydams 3,1

Gintarės organizaciniai sugebėjimai buvo neginčijami. Stebėjau ją didžiulės konferencijos kūryboje ir mažiau, kaip šauniai ji skirsto darbus, apgalvoja detales bei viską surašo popieriuje. Pati ne kartą dalyvavusi tokiame darbe žinojau, kaip lengva ką nors pamiršti ir nesusipratimai neišvengiami. Priėjau arčiau, norėdama pasidžiaugti jos darbu, tik kažkaip niekaip neradau žodžių, visi atrodė tokie banalūs. Tuomet surizikavau pasirodyti kvailai ir pasakiau: „Aš žaviuosi tavo sugebėjimu organizuoti konferencijas“.

Padrašinimo galia

Parašė Lkb.lt

Trečiadienis, 04 Vasaris 2009 16:52 - Atnaujinta Antradienis, 08 Rugsėjis 2009 15:03

Nelaukiau jokio atsakymo, juk ji ir taip tai žino, tačiau merginos akys kažkaip keistai pasikeitė, sušilo. „Ar tikrai taip galvoji? O man atrodo, kad nieko aš nemoku, vis vien ką nors pamirštu, ir visiems nepatiks...“

„Nesąmonė, maivosi“, – pagalvojau, bet nepasakiau, o jos akys vis dar ieškojo patvirtinimo. „Ačiū, kad pasakei, pasidarė lengviau...“, – padėkojo Gintarė.

Likau nustebinta, tačiau patenkinta. Lyg gera padarius...

Atrodo, kad kitų tautų žmonėms, pavyzdžiui, amerikiečiams, drašinti vienas kitą yra žymiai natūraliau nei mums, lietuviams. Dažnai elgiamės taip, tarsi savybė kritikuoti, peikti ir barti būtų mums įgimta, o pagirti ir dėkoti gali tik senamadiški džentelmenai. Mes sakome esą tiesakalbiai, tačiau po tuo slepiasi daugybė nepilnavertiškumo kompleksų.

Ne vienerius metus dirbdama tarptautinėse organizacijose bei nuolat vartodama džentelmenišką anglų kalbą pradėjau lėtai mokytis drašinimo meno: „Puikiai padirbėjai...“, „atrodai šauniai“, „man tavęs trūko“. Lietuviškai tai skamba nejprastai, nenatūraliai, tarsi žodyne tų žodžių nebūtų. Vieną dieną nusprendžiau nebekreipti dėmesio į lietuviškus stereotipus ir daryti tai, ką liepia širdis.

Norėčiau pasidalyti keliais drašinimo būdais, kurių išmokau iš savo bičiulių, knygų, bendraudama su kitų tautų žmonėmis ir studijuodama Šventąjį Raštą.

Sakykite komplimentus viešumoje

Supažindindami ar pristatydami kitą žmogų, šalia vardo būtinai pasakykite ką nors malonaus ar girtino apie jo sugebėjimus. Pavyzdžiui, „čia Jonas Petraitis. Jis visuomet išvirs jums puodelį kavos“.

Patarlių knygos 16,24 sakoma, kad malonūs žodžiai gydo kaulus. Tad nelaukite rytojaus,

Padrašinimo galia

Parašė Lkb.lt

Trečiadienis, 04 Vasaris 2009 16:52 - Atnaujinta Antradienis, 08 Rugsėjis 2009 15:03

sakykite, ką šiandien matote gera. Stenkitės įvardyti konkrečiai: „Dėkoju už ..., buvau sužavėtas kai tu..., tu labai gerai pasakei...“

Rašykite

atvirutes, trumpąsias žinutes ar mažus laiškėlius. Raštelis, paliktas ant stalo ar įdėtas į priešpiečių dėžutę „Aš meldžiuos už tave“, „Labai tave myliu“ nuliūdusiam ar abejojančiam draugui reiškia labai daug.

Jei iš ties norite padėkoti už paslaugą, parašykite padėkos laiškėlį, nesvarbu, kas tai bebūtų – jūsų vaiko mokytoja, gydytoja ar buto šeimininkė. Kitose šalyse vaikai mokomi parašyti padėkos laiškėlius draugams, atnešusiems gimtadienio proga dovanų. Argi tai ne graži tradicija?! O darbuotojo padėkos laiškas viršininkui gali padėti jam gauti geresnį darbą.

Būkite šalia

Psichologai sako, kad tik ketvirtadalis komunikacijos yra verbalinė. Netgi tada, kai nežinome ką pasakyti, galime pabūti šalia. Tai labai pakelia. Pasirinkdami pabūti drauge sakome, tas žmogus mums rūpi ir yra svarbus.

Iki šiol prisimenu tą dieną, kai draugų šeima, sužinojusi apie sunkius pasikeitimus mano darbe, atvyko praleisti vakaro kartu.

Jei esate kokios nors grupės (bendruomenės) dalis, jūsų dalyvavimas drąsina kitus ir sako jiems, kad jie ne vieni. Neatsisakykite įpročio susirinkti draugėn, – sakoma Šventajame Rašte, Laiške žydams 10,25.

Apkabinkime

Padrašinimo galia

Parašė Lkb.lt

Trečiadienis, 04 Vasaris 2009 16:52 - Atnaujinta Antradienis, 08 Rugsėjis 2009 15:03

Prisilietimas, rankos paspaudimas, apkabinimas per pečius puikiai guodžia ir sako „aš tavim tikiu, sergu už tave“. Taip daro sportininkai. Tai darė ir Jėzus, gyvendamas žemėje. Jis lietė žmones, net tuos, kurių nederėjo liesti: raupsuotuosius, kraujuojančią moterį...

Padėkite praktiškai

Buvau visiškai fiziškai išsekusi nuo nemigo naktų, kai draugai pasiprašė į svečius. Jie patys pasiūlė atsivežti pietus. Nesitikėjau ir jaučiausi be galo pamylėta. Amerikiečiai ką tik pagimdžiusios moters šeimai kas dieną neša pietus. Jiems tai natūralu, o mus tai stebina, tačiau mylėdami jie laimi. Gal galite ką nors pavėžėti, panešti produktų krepšį, nupjauti kaimyno žolę, parnešti produktų senutei? Tai paprasta, tačiau puikiai padrašina kitus. Užuot klausę „Kuo galiu padėti?“ (beje, dažnai žmonės į šį klausimą nežino atsakymo), paklauskim „Ar padėčiau, jei padaryčiau tai ir tai?“

Švėskime

Tegul šventė tampa įprasta mūsų gyvenimo dalimi. Švėskime dideles ar mažas savo bičiulių pergales: jų naujakurstę, išlaikytą egzaminą ar vaikelio gimimą. Pakvieskime juos išgerti puodelį kavos, drauge papietauti ar tiesiog pasveikinkime telefonu.

Melskimės

„Jūs padedate mums savo maldomis“, – rašo apaštalas Paulius Antrame laiške korintiečiams. Kai žmogaus skausmas didesnis nei jūsų galimybės jam padėti, nesijauskite bejėgis. Daug gali tikinčiojo malda.

Klauskime Dievo, kaip galėtume drašinti vienas kitą. Juk kaip neįmanoma savo jėgomis gyventi krikščionio gyvenimo, taip žmogaus protui neįmanoma suprasti, kas padėtų artimui. Neužmirškime prašyti Šventosios Dvasios. Juk jos vardas Drašintoja.

Padrąsinimo galia

Parašė Lkb.lt

Trečiadienis, 04 Vasaris 2009 16:52 - Atnaujinta Antradienis, 08 Rugsėjis 2009 15:03

Perimta iš žurnalo ["Tapati"](#); leidėjams maloniai leidus.